

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Sa/100/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1022201650
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Jelinková Dudzíková LL.M
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1022201650.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Danou Jelinkovou Dudzíkovou, LL.M., v právnej veci žalobcu: S. Y., nar. XX.XX.XXXX, štátny príslušník M. federácie, trvale bytom D. I. 1, I., M. federácia, č. cestovného dokladu XXNXXXXXXX platný do 28.06.2022, t.č. Útvar policajného zaistenia pre cudzincov Medveďov, zastúpený Centrom právnej pomoci, kancelária Bratislava, Račianska 1523/71, 810 05 Bratislava, IČO: 30798841, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Prezídium Policajného zboru, Úrad hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Trnava, Paulínska 13, 917 01 Trnava, o prepustenie žalobcu zo zaistenia uloženého rozhodnutím žalovaného č.p.:PPZ-HCP-BA9-25-055/2022-AV zo dňa 14.10.2022, takto

rozhodol:

- I. Krajský súd v Bratislave žalobu z a m i e t a .
- II. Žalovanému súd právo na náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Trnava (ďalej len „správny orgán“), ako orgán príslušný podľa ustanovenia § 125 ods. 2 zákona číslo 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v konaní o zaistení žiadateľa o udelenie azylu (ďalej len „zákon o pobyte cudzincov“) rozhodnutím PPZ-HCP-BA9-25-055/2022-AV zo dňa 14.10.2022 rozhodol o predĺžení lehoty zaistenia žalobcu podľa § 88a ods. 1 písm. d) zákona o pobyte cudzincov s poukazom na § 88a ods. 2 zákona o pobyte cudzincov a na § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov. Podľa § 88a ods. 2 zákona o pobyte cudzincov žalovaný predĺžil lehotu zaistenia účastníka konania do 25.01.2023. Doba predĺženia lehoty zaistenia začína plynúť dňom nasledujúcim po poslednom dni pôvodnej doby zaistenia a v zmysle § 88 ods. 5 zákona o pobyte cudzincov a žalobca zostáva umiestnený v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov.

2. Žalobca bol dňa 25.01.2022 v čase 14.05 h. kontrolovaný hliadkou Oddelenia cudzineckej polície PZ Trnava pred Útvaram policajného zaistenia pre cudzincov v Medveďove, pričom kontrolou bolo zistené, že cudzinec má uložený trest vyhodenia na dobu 5 rokov uložený Okresným súdom Bratislava II sp. zn. OT/107/2021 za trestný čin krádeže. Žalobca bol dňa 25.01.2022 v čase 14.00 h prepustený z Útvare policajného zaistenia pre cudzincov v Medveďove. Ďalej bolo zistené, že cudzinec je v súčasnosti žiadateľ o azyl na území SR a u cudzinca vzniklo dôvodné podozrenie, že požiadal o azyl výlučne s cieľom oddialiť alebo zmať jeho súdne vyhodenie a z uvedeného dôvodu bol predvedený dňa

25.01.2022 o 14.15 hod podľa § 79 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov za účelom konania o zaistení ako azylanta. Rozhodnutím správneho orgánu pod číslom písomnosti PPZ-HCP-BA9-25-010/2022 bol žalobca zaistený na čas nevyhnutne potrebný, najviac do 25.03.2022 a umiestnený do Útvary policajného zaistenia pre cudzincov. Totožnosť žalobcu bola fyzicky zistená a overená na základe platného cestovného pasu Ruskej federácie číslo 65N2991435 platný od 28.6.2017 do 28.6.2022 (v súčasnosti je uvedený cestovný pas už neplatný) a z právoplatného rozsudku v mene Slovenskej republiky, číslo konania OT/107/2021.

II.

Žaloba

3. Správnu žalobou podľa ust. § 221 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) o prepustenie zo zaistenia uloženého žalobcovi rozhodnutím žalovaného č. PPZ-HCP-BA9-25-055/2022-AV zo dňa 14.10.2022 sa žalobca domáha nariadenia bezodkladného prepustenia zo zaistenia. Žalobca nesúhlasí s predĺžením zaistenia z dôvodu, že zaistenie za momentálneho skutkového stavu je neúčelné. Žalobca (poznámka súdu - zrejme sa má na mysli žalovaný) sa nedostatočne vysporiadal so všetkými náležitosťami použitého zaisťovacieho inštitútu, a preto je aj samotné rozhodnutie o zaistení nepreskúmateľné. Žalobca bol zaistený len 5 minút po tom, ako bol na základe rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky prepustený na slobodu. Z uvedeného konania je možné predpokladať, že samotné „nové“ zaistenie bolo vykonané na základe dohody jednotlivých orgánov a rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky tak nikdy nebolo fakticky vykonané. Žalobca tvrdí, že je zaistený na základe nezákonného konania a teda samotné zaistenie je nutné považovať za nezákonné. Pokiaľ by aj napriek všetkým súvislostiam nešlo o nezákonné zaistenie, žalobca v žiadnom prípade nemôže byť vyhostený a vrátený do svojej domovskej krajiny, ktorou je Ruská federácia. Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky uvádza, že v súvislosti s prebiehajúcou vojenskou inváziou Ruskej federácie proti Ukrajine a eskaláciou aktuálnej bezpečnostnej situácie dôrazne odporúča necestovať do Ruskej federácie. Pre žalobcu je tak jeho domovská krajina nebezpečná a do tejto nemôže byť administratívne vyhostený. Vzhľadom na tú skutočnosť, že reálne nemôže dôjsť k administratívne vyhosteniu žalobcu jeho ďalšie zaistenie predstavuje hrubý a nezákonný zásah do jeho základného práva na osobnú slobodu. Inštitút zaistenia je podľa práva Európskej únie poslednou možnosťou, tzv. ultima ratio, ktorú treba využiť až v prípade, že iné možnosti nie sú k dispozícii. Konanie o administratívnom vyhostení a konanie o zaistení sú síce dve odlišné konania, ale v žiadnom prípade nie sú úplne nezávislé a izolované. Na základe vyššie uvedeného, žalobca s napadnutým rozhodnutím žalovaného v celom rozsahu nesúhlasí.

III.

Vyjadrenie žalovaného

4. Vo vyjadrení zo dňa 25.11.2022 žalovaný uviedol, že rozhodnutie o predĺžení o zaistení pod č. p: PPZ-HCP-BA9-25-055/2022-AV zo dňa 14.10.2022 žalobca riadne podpísal a prevzal, rozhodnutie bolo žalobcovi pretlmočené do ruského jazyka prostredníctvom tlmočníka, a teda bol s rozhodnutím oboznámený resp. sa o ňom dozvedel a podľa § 24 ods. 3 zákona č 71/1967 Zb. o Správnom konaní sa za deň doručenia považuje deň 14.10.2022. Žalovaný uviedol, že náležite zistil skutkový stav veci. Správny orgán si zaobstaral množstvo podkladov, na základe ktorých rozhodol (kriminálna minulosť na území Českej republiky, kriminálna minulosť na území Slovenskej republiky, rozhodnutia súdov SR, ktorými bol žalobca opakovane právoplatne odsúdený na úmyselný trestný čin, výpovede účastníka konania). Žalobca je osobou, ktorá páchala úmyselnú trestnú činnosť na území Českej republiky, za čo bol právoplatne odsúdený a bol mu uložený aj trest vyhostenia a zároveň aj trest odňatia slobody. Žalobca bol aj na území Slovenskej republiky opakovane právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin, za čo mu bol uložený aj trest odňatia slobody. Na základe minulosti účastníka konania a jeho správania má správny orgán za to, že žalobca je osobou, ktorá pri pobyte na slobode môže byť reálnou hrozbou pre verejný poriadok. Správny orgán rozhodol o zaistení žalobcu ako azylanta z dôvodu, že má za to, že žalobca podal žiadosť o udelenie azylu na území Slovenskej republiky výlučne účelovo a s cieľom oddialiť resp. zmať výkon vyhostenia, ktorý nariadil súd SR. Žalobca počas konania o zaistení dňa 24.10.2021 na správnom orgáne (pri prvotnom predvedení po skončení trestu odňatia slobody) počas

spisovania zápisnice o podaní vyjadrenia odpovedal na otázku či žiada na území Slovenskej republiky o azyl „nežiadam“. Správny orgán má za to, že keby existovali relevantné dôvody u žalobcu, ktoré by odôvodňovali jeho žiadosť o udelenie azylu na území Slovenskej republiky, uviedol by ich už pri konaní na správnom orgáne dňa 24.10.2021, resp. ihneď následne v zariadení a nie až po takmer troch týždňoch od umiestnenia v zariadení.

5. Zástupca žalobcu reflektuje v podanej žalobe výlučne zaistenie na výkon administratívneho vyhostenia, čo nie je vôbec prípad žalobcu, ktorý bol zaistený ako azylant podľa § 88a zákona číslo 404/2011 Z. z. Taktiež nie je možné uviesť žiadne konkrétne úkony, ktoré budú vykonávané za účelom vyhostenia, nakoľko v prípade žalobcu sa nejedná o zaistenie za účelom vyhostenia. Čo sa týka námietok, že v prípade zaistenia žalobcu nedochádza k naplneniu účelu zaistenia, tak s týmto tvrdením žalovaný nesúhlasí, nakoľko v tomto prípade nejde o účel zaistenia návrat cudzinca, ale účel zaistenia je v tomto prípade ten, aby bol žalobca počas konania o azyle k dispozícii Migračnému úradu Ministerstva vnútra SR a takisto, aby samotnou žiadosťou o azyl nemohol zmať nariadený trest vyhostenia súdom v prípade záporného rozhodnutia zo strany Migračnému úradu Ministerstva vnútra SR. Správny orgán je teda názoru, že účel zaistenia je napĺňaný a zákonný. Správny orgán chce uviesť, že žalobca nebude pozbavený žiadneho práva v súvislosti so žiadosťou udelenie azylu, všetky tieto práva sú a budú rešpektované a do času, dokedy nebude o žiadosti o udelenie azylu právoplatne rozhodnuté, bude žalobcovi v súlade s § 22 ods. 1 zákona č 480/2002 Z. z. o azyle umožnené zotrvať na území Slovenskej republiky. Správny orgán je v prípade udelenia azylu alebo poskytnutia doplnkovej ochrany účastníkovi konania zo strany migračného úradu pripravený ho bezodkladne prepustiť zo zaistenia. Predmetná žaloba v podstate neobsahuje žiadne závažné alebo zásadné skutočnosti alebo tvrdenia, ku ktorým sa treba vyjadriť a ktoré by neboli obsiahnuté v odôvodnení rozhodnutia o predĺžení zaistenia žalobcu. Správna žaloba je len zhluk rôznych rozsudkov a judikátov, ktoré sa vo väčšine nedajú aplikovať na predmetný prípad a ďalej obsahuje len klasické právne formulky bez uvádzania reálnych a individuálnych dôvodov a skutočností k tomuto konkrétnemu prípadu. Dňa 09.05.2022 podal žalobca prostredníctvom Centra právnej pomoci správnu žalobu voči rozhodnutiu o predĺžení zaistenia pod č. p.: PPZ-HCP-BA9-25-027/2022-AV zo dňa 25.03.2022, ktorú Krajský súd Bratislava Sp. zn.: 7Sa/31/2022 zo dňa 25.05.2022 v celom rozsahu zamietol. Krajský súd v Bratislave vyhodnotil žalobu ako nedôvodnú a nezistil žiadne pochybenia zo strany správneho orgánu. Správny orgán konštatuje, že právny zástupca žalobcu nepredložil žiadne dôkazy, ani neuviedol žiadne iné skutočnosti, ktoré by zmenili skutkový stav veci, na základe ktorého by správny orgán mal konať inak a naďalej považuje zaistenie žalobcu za zákonné a efektívne. Žalovaný navrhuje žalobu zamietnuť.

IV.

Relevantné právne predpisy

6. Podľa § 6 ods. 2 písm. d) SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia.

7. Podľa § 134 ods. 2 písm. e) SSP, správny súd nie je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak ide o veci podľa § 6 ods. 2 písm. d).

8. Podľa § 135 ods. 2 písm. a) SSP, pre správny súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia alebo vydania jeho rozhodnutia, ak ide o konanie podľa § 6 ods. 2 písm. d) až f) a i) až k).

9. Podľa § 206 ods. 1 SSP, vecami azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy podľa predpisov upravujúcich azyl a pobyt cudzincov.

10. Podľa § 206 ods. 3 SSP, správny súd posudzuje správnu žalobu neformálne a nie je pri svojom rozhodovaní viazaný žalobnými bodmi.

11. Podľa § 206 ods. 4 SSP, pre správny súd je rozhodujúci stav veci v čase vyhlásenia alebo v čase vydania jeho rozhodnutia.

12. Podľa § 206 ods. 5 SSP, správny súd môže zrušiť napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy aj vtedy, ak dospel k záveru, že od jeho vydania sa podstatne zmenili okolnosti veci.

13. Podľa § 221 ods. 2 SSP, žalobca sa môže správnou žalobou domáhať prepustenia zo zaistenia vykonaného podľa osobitného predpisu.

14. Podľa § 225 ods. 2 SSP, správna žaloba podľa § 221 ods. 2 môže byť podaná kedykoľvek počas trvania zaistenia, a to aj opakovane. Ak správny súd rozhodol o zamietnutí žaloby, možno ďalšiu správnu žalobu bez uvedenia nových dôvodov podať až po uplynutí lehoty 30 dní odo dňa, keď rozhodnutie správneho súdu o predchádzajúcej správnej žalobe nadobudlo právoplatnosť.

15. Podľa § 229 SSP, ak správny súd po preskúmaní zistí, že správna žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

16. Podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy <aspi://module='ASPI'&link='460/1992 Zb.%2523%25C8l.17'&ucin-k-dni='30.12.9999'> SR, nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

17. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy <aspi://module='ASPI'&link='460/1992 Zb.%2523%25C8l.46'&ucin-k-dni='30.12.9999'> SR, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

18. Podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy <aspi://module='ASPI'&link='460/1992 Zb.%2523%25C8l.48'&ucin-k-dni='30.12.9999'> SR, nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi.

19. Podľa čl. 5 ods. 1 písm. f) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť. Nikoho nemožno pozbaviť slobody okrem nasledujúcich prípadov, pokiaľ sa tak stane v súlade s konaním ustanoveným zákonom: f) zákonné zatknutie alebo iné pozbavenie slobody osoby, aby sa zabránilo jej nepovolenému vstupu na územie, alebo osoby, proti ktorej prebieha konanie o vyhostenie alebo vydanie.

20. Podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru, každý, kto bol pozbavený slobody zatknutím alebo iným spôsobom, má právo podať návrh na konanie, v ktorom by súd urýchlene rozhodol o zákonnosti jeho pozbavenia slobody a nariadil prepustenie, ak je pozbavenie slobody nezákonné.

21. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

22. Podľa §1 ods. 1 písm. h) zákona č. 404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o pobyte cudzincov“), tento zákon upravuje zaistenie štátneho príslušníka tretej krajiny a umiestnenie v zariadení.

23. Podľa § 1 ods. 2 zákona o pobyte cudzincov, tento zákon sa vzťahuje aj na cudzincov, ktorí požiadali o udelenie azylu alebo o poskytnutie doplnkovej ochrany na území Slovenskej republiky (ďalej len „žiadosť o udelenie azylu“), ktorým bol udelený azyl na území Slovenskej republiky, ktorým bola poskytnutá doplnková ochrana na území Slovenskej republiky, ktorí požiadali o poskytnutie dočasného útočiska na území Slovenskej republiky alebo ktorým bolo poskytnuté dočasné útočisko na území Slovenskej republiky, ak osobitný predpis 3) neustanovuje inak. Odkaz pod 3) Zákon č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

24. Podľa § 2 ods. 8 zákona o pobyte cudzincov, nežiaducou osobou je cudzinec, ktorému bol uložený zákaz vstupu, ktorému bol uložený trest vyhostenia,10) na ktorého bolo vydané upozornenie na účely odopretia vstupu,11) alebo ak tak ustanovuje osobitný predpis.12) Odkaz pod 10) § 65 Trestného

zákona, odkaz pod 11) Čl. 96 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 o postupnom zrušení kontrol na spoločných hraniciach, podpísaného v Schengene 19. júna 1990 (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 19/zv. 2, Ú. v. ES L 239, 22. 9. 2000) v platnom znení a odkaz pod 12) § 8 ods. 1 zákona č. 289/2016 Z. z. o vykonávaní medzinárodných sankcií a o doplnení zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch) v znení neskorších predpisov.

25. Podľa § 88a ods. 1 zákona o pobyte cudzincov, policajt je oprávnený zaistiť žiadateľa o udelenie azylu, ak na dosiahnutie účelu zaistenia nie je možné využiť iné menej závažné prostriedky

- a) na účel zistenia alebo overenia jeho totožnosti alebo štátnej príslušnosti,
- b) na účel zistenia tých skutočností, na ktorých je založená jeho žiadosť o udelenie azylu, ktoré by bez zaistenia nebolo možné získať, najmä ak existuje riziko jeho úteku,
- c) ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny zaisteného podľa § 88 ods. 1 písm. a) alebo písm. b) a ktorý podal žiadosť o udelenie azylu, ak existuje dôvodné podozrenie, že podal žiadosť o udelenie azylu výlučne s cieľom oddialiť alebo zmať jeho administratívne vyhostenie,
- d) ak je to potrebné z dôvodu ohrozovania bezpečnosti štátu alebo verejného poriadku, alebo
- e) z dôvodu podľa § 88 ods. 1 písm. c).

26. Podľa § 88a ods. 2 zákona o pobyte cudzincov, žiadateľ o udelenie azylu môže byť zaistený na čas nevyhnutne potrebný, pokiaľ trvajú dôvody podľa odseku 1. Celkový čas zaistenia žiadateľa o udelenie azylu podľa odseku 1 písm. a), b), c) alebo písm. e) nesmie presiahnuť šesť mesiacov. Celkový čas zaistenia žiadateľa o udelenie azylu podľa odseku 1 písm. d) nesmie presiahnuť čas zaistenia podľa § 88 ods. 4.

27. Podľa § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov, štátny príslušník tretej krajiny môže byť zaistený na čas nevyhnutne potrebný, najviac na šesť mesiacov. Policajný útvar je oprávnený počas tohto obdobia opakovane predĺžiť zaistenie štátneho príslušníka tretej krajiny, pričom celkový čas zaistenia nesmie presiahnuť šesť mesiacov. Ak možno predpokladať, že napriek vykonaným úkonom potrebným na výkon administratívneho vyhostenia alebo trestu vyhostenia štátneho príslušníka tretej krajiny sa tento výkon predĺži z dôvodu, že štátny príslušník tretej krajiny dostatočne nespupracuje, alebo z dôvodu, že mu zastupiteľský úrad nevydal náhradný cestovný doklad v lehote podľa prvej vety, môže policajný útvar rozhodnúť, a to aj opakovane, o predĺžení lehoty zaistenia, pričom celková doba predĺženia lehoty zaistenia nesmie presiahnuť 12 mesiacov. Lehotu zaistenia nemožno predĺžiť, ak ide o rodinu s deťmi alebo zraniteľnú osobu. Štátny príslušník tretej krajiny je zaistený dňom vydania rozhodnutia o zaistení.

28. Podľa § 88a ods. 3 zákona o pobyte cudzincov, na konanie o zaistení žiadateľa o udelenie azylu sa primerane vzťahujú ustanovenia § 88 ods. 4, 5, 7, 8 a 12.

29. Podľa § 88 ods. 5 zákona o pobyte cudzincov, policajný útvar bezodkladne vydá štátnemu príslušníkovi tretej krajiny rozhodnutie o zaistení a umiestni štátneho príslušníka tretej krajiny v zariadení. Ak totožnosť zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny nemožno bezodkladne zistiť, policajný útvar k rozhodnutiu o jeho zaistení pripojí také dôkazy, aby táto osoba nemohla byť zamenená s inou osobou.

30. Podľa § 88 ods. 7 zákona o pobyte cudzincov, proti rozhodnutiu o zaistení, proti rozhodnutiu o predĺžení zaistenia a proti rozhodnutiu o predĺžení lehoty zaistenia nemožno podať odvolanie.

31. Podľa § 90 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov, policajný útvar je povinný

- a) zabezpečiť poučenie štátneho príslušníka tretej krajiny bezprostredne po jeho zaistení v jazyku, ktorému rozumie,

1. o dôvodoch zaistenia,
2. o možnosti oznámiť jeho zaistenie zastupiteľskému úradu štátu, ktorého je štátnym občanom,
3. o možnosti vyrozumieť o zaistení niektorú z blízkych osôb a jeho právneho zástupcu a
4. o možnosti preskúmania zákonnosti rozhodnutia o zaistení,

- b) ak štátny príslušník tretej krajiny požiadava o oznámenie svojho zaistenia zastupiteľskému úradu štátu, ktorého je štátnym občanom, bezodkladne vyrozumieť tento zastupiteľský úrad; ak zastupiteľský úrad tohto štátu nemá sídlo na území Slovenskej republiky, policajný útvar o zaistení štátneho príslušníka tretej krajiny vyrozumie ministerstvo zahraničných vecí,

c) ak štátny príslušník tretej krajiny o to požiada, bezodkladne mu umožniť vyrozumieť o zaistení niektorú z blízkych osôb a jeho právneho zástupcu,

d) skúmať po celý čas zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny, či trvá účel zaistenia,

e) poučiť štátneho príslušníka tretej krajiny v jazyku, ktorému rozumie, alebo v jazyku, o ktorom sa dá odôvodnene predpokladať, že mu rozumie, o možnosti požiadať o asistovaný dobrovoľný návrat, o možnosti kontaktovať mimovládne organizácie, a ak štátny príslušník tretej krajiny podal žiadosť o udelenie azylu alebo prejavil úmysel takú žiadosť podať, aj o možnosti kontaktovať Úrad Vysokého komisára Organizácie Spojených národov pre utečencov.

32. Podľa § 90 ods. 3 zákona o pobyte cudzincov, povinnosti podľa odsekov 1 a 2 sa vzťahujú aj na predĺženie zaistenia a predĺženie lehoty zaistenia.

33. Podľa § 120 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov, ak nie je v tomto zákone alebo osobitnom predpise 13) ustanovené inak, vzťahuje sa na konanie podľa tohto zákona všeobecný predpis o správnom konaní. 37) Právne úkony vykonávané orgánom verejnej moci, fyzickou osobou a právnickou osobou v konaní podľa tohto zákona sa vykonávajú výlučne v listinnej podobe, 91a) ak v § 33 ods. 9, § 48 ods. 3, § 113 písm. c), § 115 ods. 1 a 10 a § 125 ods. 10 nie je ustanovené inak.

Odkaz pod 13) Napríklad nariadenie (EÚ) 2016/399 v platnom znení, nariadenie (ES) č. 810/2009, odkaz pod 37) Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, odkaz pod 91a) § 17 ods. 1 písm. a) zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente).

34. Podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

35. Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

V.

Posúdenie veci správnym súdom

36. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „správny súd“) ako vecne, miestne a kauzálny príslušný podľa § 10, § 13 ods. 3, § 17 písm. a) SSP v konaní o žalobe vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia posúdil správnu žalobu neformálne neviazaný pri svojom rozhodovaní žalobnými bodmi podľa § 206 ods. 3 SSP, podľa stavu veci v čase vyhlásenia rozhodnutia správneho súdu podľa § 206 ods. 4 SSP a dospel k záveru, že správna žaloba nie je dôvodná. O žalobe rozhodol s nariadením pojednávania dňa 08.12.2022.

37. Správne súdnictvo je primárne prostriedkom ochrany subjektívnych práv adresáta výkonu verejnej správy v jej najrôznejších podobách. Len sekundárne je kritériom poskytovania tejto ochrany zákonosť verejno-mocenských aktivít verejnej správy. Inými slovami, správne súdnictvo v systéme právneho štátu nemá slúžiť naprávaniu nezákonnosti vo verejnej správe bez akéhokoľvek zreteľa na dopad eventuálne zistenej nezákonnosti na subjektívno-právnu pozíciu dotknutého. Účelom správneho súdnictva nie je náprava nezákonnosti vo verejnej správe, ale účinná ochrana subjektívnych práv fyzickej osoby alebo právnickej osoby, proti ktorej je verejná správa v jednotlivom prípade vykonávaná. Správny súd spravidla nie je súdom skutkovým, ale je súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy (IV. ÚS 596/2012, III. ÚS 502/2015, IV. ÚS 392/2020).

38. Inštitút zaistenia je reakciou na jav nelegálnej migrácie. Nelegálna migrácia môže byť definovaná ako vstup na územie osobou, ktorá nedisponuje potrebnými dokumentami oprávňujúcimi ju vstúpiť na územie alebo na území zotrúva po vypršaní platnosti oprávnenia. Nelegálnym migrantom je cudzinec, ktorý nespĺňa alebo už prestal spĺňať podmienky pre vstup, prítomnosť alebo pobyt na území členského štátu

Európskej únie. Zaistenie nemôže existovať samo osebe, musí byť vždy spojené s určitým zákonom stanoveným účelom, ktorým je iný úkon vykonávaný voči zaistenej osobe policajným útvarom, prípadne migračným úradom Ministerstva vnútra SR.

39. Účelom správnej žaloby, ktorou sa žalobca domáha prepustenia zo zaistenia, je poskytnúť žalobcovi ochranu aj pre prípad, že samotné rozhodnutie o zaistení, jeho predĺžení alebo predĺžení lehoty zaistenia bolo síce súladné so zákonom, avšak následne trvanie zaistenia prestalo byť zákonné. Zaistenie ako právny inštitút administratívneho konania pritom možno posudzovať analogicky ako väzbu v trestnom konaní, a preto uvedený žalobný typ korešponduje s oprávnením obvineného na prepustenie z väzby na slobodu podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku.

40. Potreba preskúmania trvania účelu zaistenia a s tým spojené oprávnenie správneho súdu priamo nariadiť prepustenie zo zaistenia vyplýva z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva [Buishvili proti Českej republike, rozsudok č. 30241/11 z 25. októbra 2012].

41. Článok 5 ods. 4 dohovoru nevyžaduje, aby súd rozhodujúci o pozbavení slobody odpovedal na každý argument osoby pozbavenej slobody. Tento súd však nesmie ignorovať konkrétne skutočnosti namietané touto osobou, ktoré by mohli spochybníť existenciu podmienok „zákonnosti“ pozbavenia osobnej slobody (rozsudok vo veci Ilijkov proti Bulharsku z 26. 7. 2001, sťažnosť č. 33977/96, bod 94) - nález Ústavného súdu SR, IV.ÚS 398/2020-52 zo dňa 10.11.2020.

42. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že každé pozbavenie slobody musí byť „záonné“, t. j. musí byť vykonané „v súlade s konaním ustanoveným zákonom“, a okrem toho každé opatrenie, ktorým je jednotliviec pozbavený slobody, musí byť zlučiteľné s účelom čl. 17 ústavy, ktorým je ochrana jednotlivca proti svojvôli (II. ÚS 55/98, I. ÚS 177/03, III. ÚS 7/00).

43. Každé pozbavenie slobody musí spadať pod niektorú z výnimiek uvedených v čl. 5 ods. 1 písm. a) až f) a musí byť „záonné“. Kde ide o „záonnosť“ zadržania vrátane otázky, či „konanie ustanovené zákonom“ bolo dodržané, dohovor odkazuje hlavne na vnútroštátne právo a stanovuje povinnosť dodržať hmotné a procesné pravidlá vnútroštátneho práva (Saadi proti Spojenému kráľovstvu, bod 73). V tomto kontexte je relevantná aj „kvalita“ právnej úpravy v tom zmysle, že vnútroštátne právo umožňujúce pozbavenie slobody musí byť dostatočne prístupné, určité a predvídateľné pri jeho aplikácii tak, aby sa predišlo nebezpečenstvu svojvôle (rozsudok Veľkej komory vo veci Mooren proti Nemecku z 9. 7. 2009, bod 76). Dodržanie vnútroštátneho práva však nepostačuje, čl. 5 ods. 1 dohovoru navyše vyžaduje, aby každé pozbavenie slobody bolo v súlade s jeho účelom, ktorým je ochrana jednotlivca pred svojvôľou. Základnou zásadou je, že žiadne zadržanie, ktoré je svojvoľné, nemôže byť v súlade s čl. 5 ods. 1 a pojem „svojvôle“ v čl. 5 ods. 1 presahuje nesúlad s vnútroštátnym právom, a tak pozbavenie slobody môže byť zákonné v zmysle domáceho práva, ale stále svojvoľné, a teda v rozpore s dohovorom. Vychádzajúc z rozhodnutí ESLP, pojem svojvôle v kontexte s čl. 5 sa do určitej miery mení v závislosti od toho, o aký druh zadržania ide (Saadi proti Spojenému kráľovstvu, body 67, 68). Zákaz svojvôle sa aplikuje aj pri pozbavení slobody podľa čl. 5 ods. 1 písm. f) dohovoru (Saadi proti Spojenému kráľovstvu, bod 73). Európsky súd pre ľudské práva neposkytol komplexnú definíciu toho, ktoré konanie príslušných orgánov môže predstavovať „svojvôľu“ pre účely čl. 5 ods. 1, kľúčové princípy rozvinul v jednotlivých rozhodnutiach (Mooren proti Nemecku, bod 77). Jedným takým všeobecným princípom vytvoreným judikatúrou ESLP je, že zadržanie bude arbitrárne v prípade, ak napriek dodržaniu litery vnútroštátneho zákona bol prítomný prvok úmyselne zlého konania (konania v zlej viere) alebo podvodného (klamlivého) konania zo strany príslušných orgánov (Mooren proti Nemecku, bod 78). - nález Ústavného súdu SR, IV.ÚS 398/2020-52 zo dňa 10.11.2020, bod 72,73,74.

44. Správny súd z obsahu administratívneho spisu a po oboznámení sa s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 7Sa/31/2022-87 zo dňa 25.05.2022, proti ktorému nebola podaná kasačná sťažnosť, po oboznámení sa s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7SaZ/6/2022 zo dňa 18.08.2022 zistil, že žalobca pred pracovníkmi Útvaru policajného zaistenia pre cudzincov v Sečovciach 8. novembra 2021 požiadal o udelenie azylu alebo o poskytnutie doplnkovej ochrany na území SR z dôvodu, že má obavu o svoj život v domovskej krajine. Do ÚPZ v Sečovciach bol umiestnený na základe rozhodnutia Oddelenia cudzineckej polície PZ Trnava o zaistení v konaní o zaistení na účel výkonu trestu vyhostenia č.p.: P-HCP-BA9-103-017/2021 -AV z 24. októbra 2021. Dňa 06.05.2022 vydalo Ministerstvo vnútra Slovenskej

republiky, Migračný úrad rozhodnutie ČAS: MU-PO-350-29/2021-Ž, ktorým podľa ustanovenia § 13 ods. 1 zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o azyle“) žalobcovi neudelil azyl a súčasne mu podľa § 13c ods. 1 a § 20 ods. 4 zákona o azyle neposkytol doplnkovú ochranu. Správnu žalobou odoslanou na poštovú prepravu dňa 17.06.2022 a doručenou Krajskému súdu v Bratislave dňa 20.06.2022 sa žalobca v zákonom stanovenej lehote domáhal zrušenia rozhodnutia ČAS: MU-PO-350-29/2021-Ž zo dňa 06.05.2022 a vrátenia veci na ďalšie konanie z dôvodu, že zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci. Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn. 7SaZ/6/2022 zo dňa 18.08.2022 žalobu zamietol. Proti uvedenému rozsudku žalobca podal kasačnú sťažnosť, o ktorej dosiaľ nebolo rozhodnuté.

45. Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 7Sa/31/2022-87 zo dňa 25.05.2022, proti ktorému nebola podaná kasačná sťažnosť, súd zamietol žalobu žalobcu podanú proti žalovanému vo veci zaistenia žalobcu na základe rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-BA9-25-027/2022-AV o predĺžení zaistenia zo dňa 25.03.2022.

46. Správny súd uvádza, že žalobca bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. OT/16/2021 zo dňa 03.04.2021, právoplatným dňa 03.04.2021, uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace a súd mu výkon uloženého trestu podmienenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní jeden rok. Žalobca bol tiež trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/107/2021 zo dňa 27.04.2021, právoplatným dňa 27.04.2021, uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 Trestného zákona, čím spáchal úmyselný prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, za čo bol odsúdený k trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a bol mu uložený trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na dobu 5 rokov.

47. Úlohou správneho súdu bolo v tomto konaní preskúmať, či je daný dôvod na prepustenie žalobcu zo zaistenia realizovaného na základe rozhodnutia žalovaného č.p.:PPZ-HCP-BA9-25-055/2022-AV zo dňa 14.10.2022.

48. V prvom rade správny súd konštatuje, že žalobca nenapadol správnu žalobou rozhodnutie žalovaného č.p.:PPZ-HCP-BA9-25-055/2022-AV zo dňa 14.10.2022, ktorým žalovaný rozhodol o predĺžení lehoty zaistenia žalobcu do 25.01.2023, a to na základe §88a ods. 1 písm. d) zákona o pobyte cudzincov s poukazom na §88a ods. 2 zákona o pobyte cudzincov a na § 88 ods.4 zákona o pobyte cudzincov.

49. Správny súd z obsahu rozhodnutia žalovaného č.p.:PPZ-HCP-BA9-25-055/2022-AV zo dňa 14.10.2022 zistil, že dňa 14.10.2022 začal správny orgán správne konanie vo veci predĺženia lehoty zaistenia žalobcu v zmysle podľa § 88a ods. 1 písm. d), § 88a ods. 2, § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov ako žiadateľa o udelenie azylu, o čom bol pred vydaním uvedeného rozhodnutia oboznámený, čo potvrdil svojím podpisom a vzal na vedomie. Na správnom orgáne bola dňa 14.10.2022 so žalobcom spísaná zápisnica o podaní vyjadrenia podľa § 22 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov. Zápisnica bola spísaná za prítomnosti tlmočníka z jazyka ruského do slovenského jazyka a naopak, ktorý nie je zapísaný v zozname znalcov a tlmočníkov vedenom na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky. Žalobca v zápisnici o podaní vyjadrenia uviedol, že nechce nič dodať ku konaniu zo strany správneho orgánu. Ďalej uviedol, že podal na najvyšší súd kasačnú sťažnosť voči rozsudku Krajského súdu Bratislava, ktorým bola zamietnutá žaloba voči rozhodnutiu o neudelení azylu a neposkytnutí doplnkovej ochrany, spolu s návrhom na priznanie odkladného účinku. Zároveň bol poučený o tom, že s ním bude začaté konanie o predĺžení zaistenia ako žiadateľa o udelenie azylu.

50. Správny súd zistil, že žalobca bol prvýkrát zaistený dňa 24.10.2021 podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov na účel výkonu trestu vyhostenia a bol umiestnený do Útvaru policajného zaistenia pre cudzincov. Dňa 08.11.2021 bola na správny orgán doručená informácia z ÚPZC Sečovce, že žalobca podal žiadosť o udelenie azylu na území Slovenskej republiky. Taktiež bolo zistené, že žalobca bol v roku 2007 súdne vyhostený z územia Českej republiky, pričom bol odsúdený aj na trest odňatia slobody za trestné činy sprenevera, podvod, vydieranie a iné. Na základe všetkých dostupných informácií a najmä s

ohľadom trestnú minulosť žalobcu je podľa žalovaného možné žalobcu považovať za hrozbu pre verejný poriadok. Taktiež samotné požiadanie o udelenie azylu považuje správny orgán na nanajvýš účelové a podané len s výlučne s cieľom oddialiť alebo zmať výkon súdneho vyhostenia. Na základe týchto skutočností považuje správny orgán zaistenia žalobcu za účelné, efektívne a zákonné.

51. Z dôvodu, že Najvyšší správny súd Slovenskej republiky žalobcu dňa 25.01.2022 bezodkladne prepustil zo zaistenia na výkon trestu vyhostenia, bol žalobca dňa 25.01.2022 v čase 14.00 h prepustený na slobodu v zmysle § 90 ods. 2 písm. b) bod 2 zákona o pobyte cudzincov. Následne bol žalobca hliadkou správneho orgánu kontrolovaný pred ÚPZC Medveďov, pričom pri kontrole bolo zistené, že žalobca sa na území Slovenskej republiky zdržiava neoprávnene a taktiež bolo zistené, že cudzinec je v súčasnosti žiadateľ o azyl na území SR a u cudzinca vzniklo dôvodné podozrenie, že požiadal o azyl výlučne s cieľom oddialiť alebo zmať jeho súdne vyhostenie a taktiež z dôvodu, že predstavuje hrozbu pre verejný poriadok. Z uvedených dôvodov bol predvedený dňa 25.01.2022 o 14.15 hod podľa § 79 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov za účelom konania o zaistení ako azylanta, pričom mu bolo vydané rozhodnutie o zaistení žiadateľa o azyl, pričom bol zaistený na dobu potrebnú najviac však do 25.03.2022. Dňa 25.03.2022 bolo žalobcovi predĺžené zaistenie podľa § 88a ods. 1 písm. c) a § 88a ods. 1 písm. d) zákona č. 404/2011 Z. z. s poukazom na § 88a ods. 2 zákona o pobyte cudzincov na dobu nevyhnutne potrebnú najviac však do 25.07.2022, nakoľko do uplynutia doby zaistenia nebolo vydané právoplatné a vykonateľné meritórne rozhodnutie Migračného úradu vo veci jeho žiadosti o azyl. Dňa 22.07.2022 bolo žalobcovi predĺžené zaistenie podľa § 88a ods. 1 písm. d) zákona o pobyte cudzincov s poukazom na § 88a ods. 2 zákona o pobyte cudzincov na dobu nevyhnutne potrebnú najviac však do 22.10.2022, nakoľko do uplynutia doby zaistenia nebolo vydané právoplatné a vykonateľné meritórne rozhodnutie Migračného úradu vo veci jeho žiadosti o azyl.

52. Z rozhodnutia žalovaného č.p.:PPZ-HCP-BA9-25-055/2022-AV zo dňa 14.10.2022 správny súd zistil, že dokazovaním a na základe získaných podkladov (zápisnice o podaní vyjadrenia účastníka konania zo dňa 24.10.2021, 23.11.2021, 25.01.2022, 25.03.2022, 22.07.2022 a 14.10.2022 vlastných zistení a zadovážení si podkladov, zistenia o trestnej minulosti z Českej republiky, páchaná trestná činnosť na území Slovenskej republiky) žalovaný uviedol, že v prípade žalobcu sú splnené podmienky na zaistenie podľa a § 88a ods. 1 písm. d) zákona č. 404/2011 Z. z. Správny orgán má za to, že ponechanie žalobcu na slobode podľa vyššie uvedených skutočností môže mať za následok ohrozenie verejného poriadku až prípadné pokračovanie v trestnej činnosti žalobcu. Žalobca bol opakovane odsúdený za trestný čin krádeže na území Slovenskej republiky, pričom bol aj nepodmienečne odsúdený na trest odňatia slobody a na území Českej republiky bol tiež nepodmienečne odsúdený na trest odňatia slobody za trestné činy sprenevera, podvod, vydieranie a navyše bol územia Českej republiky aj súdne vyhostený. Žalovaný konštatoval, že verejný poriadok je možné definovať ako systém spoločenských vzťahov vznikajúcich a prejavujúcich sa pri správaní ľudí prevažne na verejnosti, regulovaný sociálnymi normami, ktoré sú podľa charakteru miesta, času a verejnej mienky nevyhnutnou podmienkou pre činnosť štátnych, samosprávnych a iných orgánov a organizácií, pre prácu a odpočinok ľudí a sú v súlade s právnym poriadkom a názormi spoločnosti na správanie sa ľudí. Nezaistením žalobcu by mohla nastať situácia, počas ktorej by nerešpektoval rozhodnutia orgánov iného členského štátu resp. orgánov Slovenskej republiky a ďalej by sa pohyboval na územiach členských štátov v rozpore s nimi.

53. Žalovaný v rozhodnutí č.p.:PPZ-HCP-BA9-25-055/2022-AV zo dňa 14.10.2022 tiež uviedol, že medzi požiadavky pri rozhodovaní o možnosti využitia iných dostatočných, ale menej prísnych donucovacích opatrení a naplnenia článku 15 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES, ako aj podľa § 89 ods. 1 písm. a) zákona č. 404/2011 Z. z. povinnosť hlásenia pobytu, alebo podľa § 89 ods. 1 písm. b) zákona č. 404/2011 Z. z. povinnosť zložiť peňažnú záruku je ich efektivita a praktická vykonateľnosť ich ukladaní, aby zložitnosť celého procesu nakoniec neobmedzovala ich využitie. Správny orgán sa počas konania o zaistení, ktoré súvisí s výkonom vyhostenia a zaistenia na tento účel, zaoberal aj tzv. alternatívami zaistenia aj z hľadiska efektivity výkonu, ako aj praktickej realizácie a možnosti ich využitia. V prípade žalobcu sa správny orgán zaoberal uložením miernejšieho donucovacieho prostriedku, avšak vzhľadom na okolnosti prípadu (uložený trest vyhostenia, trestná minulosť žalobcu) sa rozhodol neuložiť takéto opatrenie, nakoľko má správny orgán za preukázané, že nezaistením žalobcu by prišlo k zneužitiu azylovej procedúry a ohrozeniu verejného poriadku. Počas konania o zaistení sa správny orgán zaoberal aj otázkou rešpektovania súkromného a rodinného života v zmysle v článku 8 ods. 1 dohovoru. Správny orgán práva žalobcovi vyplývajúce z čl. 8 ods. 1 dohovoru

neupiera a plne ich rešpektuje. Žalobca nemá na území Slovenskej republiky dokázateľne žiadnu blízku rodinu ani žiadne záväzky.

54. Správny súd sa oboznámil s obsahom rozsudku Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 1Sak/1/2022 zo dňa 25.01.2022, ktorým Najvyšší správny súd SR zmenil rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Sa/27/2021 z 23.12.2021 tak, že rozhodnutie žalovaného č. PPZ-HCP-BA9-103-036/2021-AV z 23.11.2021 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, a ktorým zároveň nariadil, aby bol žalobca bezodkladne prepustený zo zaistenia. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd dospel k nesprávnemu právnemu záveru, že zaistenie žalobcu podľa § 88 ods. 1 písm.b) zákona o pobyte cudzincov mohol žalovaný aj predĺžiť. Kasačný súd uviedol (bod 33), že podaním žiadosti o azyl pominul dôvod zaistenia podľa § 88 ods. 1 písm.b) zákona o pobyte cudzincov (do rozhodnutia o žiadosti o udelenie azylu žalobcu) a nastali nové skutkové okolnosti, s ktorými bol žalovaný povinný sa vysporiadať, a to buď okamžitým prepustením žalobcu na slobodu alebo v prípade, ak mal za to, že u žalobcu je daný dôvod zaistenia ako žiadateľa o azyl, vydaním nového rozhodnutia o zaistení podľa § 88a zákona o pobyte cudzincov, čo však žalovaný neučinil.

55. Správny súd neprisvedčil žalobnej námietke, že rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu nebolo fakticky vykonané. Z obsahu administratívneho spisu správny súd zistil presný opak, a síce, že rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 1Sak/1/2022 zo dňa 25.01.2022 bol riadne vykonaný, žalobca bol dňa 25.01.2022 v čase 14.00 h prepustený na slobodu v zmysle § 90 ods. 2 písm. b) bod 2 zákona o pobyte cudzincov. Následne bol žalobca hliadkou správneho orgánu kontrolovaný pred ÚPZC Medveďov, pričom pri kontrole bolo zistené, že žalobca sa na území Slovenskej republiky zdržiava neoprávnene a taktiež bolo zistené, že cudzinec je v súčasnosti žiadateľ o azyl na území SR a u cudzinca vzniklo dôvodné podozrenie, že požiadal o azyl výlučne s cieľom oddialiť alebo zmať jeho súdne vyhostenie a taktiež z dôvodu, že predstavuje hrozbu pre verejný poriadok a z uvedených dôvodov bol predvedený dňa 25.01.2022 o 14.15 hod podľa § 79 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov za účelom konania o zaistení ako azylanta. Dňa 25.01.2022 žalovaný vydal rozhodnutie č. PPZ-HCP-BA9-25-010/2022-AV, ktorým zaistil žalobcu dňa 25.01.2022 o 17.00 hod podľa §88a ods. 1 písm.c) zákona o pobyte cudzincov a § 88a ods. 1 písm.d) zákona o pobyte cudzincov s dĺžkou doby zaistenia najviac do 25.03.2022.

56. Správny súd uzavrel, že po vydaní rozsudku Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 1Sak/1/2022 zo dňa 25.01.2022 sa správny orgán dôsledne týmto rozsudkom riadil a konal v zmysle jeho intencií.

57. Správny súd po dôkladnom oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu a s obsahom žaloby, v ktorej žalobca nesúhlasí s predĺžením zaistenia z dôvodu, že zaistenie za momentálneho skutkového stavu je neúčelné, neidentifikoval žiadnu argumentáciu žalobcu, ktorou by žalobca preukázal, na základe akých skutkových a právnych okolností má za to, že zaistenie je neúčelné. Správny súd posudzujúc žalobu neformálne, aj mimo žalobných bodov, nezistil žiadnu zmenu skutkového alebo právneho stavu alebo okolnosť, na základe ktorej by bolo možné uzavrieť, že zaistenie je nezákonné.

58. Žalobca v žalobe tvrdí, že žalobca (poznámka súdu - zrejme má na mysli žalovaného) sa nedostatočne vysporiadal so všetkými náležitosťami použitého zaistovacieho inštitútu, a preto je aj samotné rozhodnutie o zaistení nepreskúmateľné. Správny súd vytýka žalobcovi, že neuviedol, s čím konkrétne sa žalovaný nemal podľa žalobcu vysporiadať, a čo podľa žalobcu má absentovať v rozhodnutí žalovaného. Správny súd posudzujúc žalobu neformálne, aj mimo žalobných bodov, nezistil nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného č.p.:PPZ-HCP-BA9-25-055/2022-AV zo dňa 14.10.2022.

59. Správny súd uvádza, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia predstavuje takú vadu, ktorá bráni správnomu súdu napadnuté rozhodnutie preskúmať. Zjednodušene povedané, nepreskúmateľné je také rozhodnutie, pokiaľ z neho nemožno zistiť, ako bolo rozhodnuté, o čom bolo rozhodnuté či prečo bolo rozhodnuté práve tak. Nezrozumiteľnosť napadnutého rozhodnutia znamená aj nezrozumiteľnosť jazykovú či logickú, keď napríklad z rozhodnutia nie je zrejmé, či a aké dôkazy orgán verejnej správy vykonal. Za nedostatočne odôvodnené sa považuje rozhodnutie, ak z jeho obsahu nie je zrejmé, aké úvahy viedli orgán verejnej správy pri vyhodnotení dokazovania, pri právnom posúdení veci atď. Nedostatok dôvodov znamená jednak absolútny nedostatok odôvodnenia, ale i to, že rozhodnutie neobsahuje skutočnosti, ktoré viedli orgán verejnej správy k rozhodnutiu. Nepreskúmateľnosť pre

nedostatok dôvodov je zásadne založená na nedostatku dôvodov skutkových, nie na čiastkových nedostatkoch odôvodnenia rozhodnutia. Musí pritom ísť o vady skutkových zistení, o ktoré boli opreté rozhodovacie dôvody. Pôjde najmä o rozhodovacie dôvody o skutočnostiach v konaní nezisťovaných, prípadne zistené v rozpore so zákonom, alebo prípady, keď nie je zrejmé, či vôbec nejaké dôkazy boli v konaní vykonané (Baricová,J., Fečík,M., Števček,M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Praha : C.H.Beck, 2018, s. 944).

60. Vzhľadom k tomu, že z obsahu rozhodnutia žalovaného č.p.:PPZ-HCP-BA9-25-055/2022-AV zo dňa 14.10.2022 je správne mu súdu zrejmé, ako bolo rozhodnuté, o čom bolo rozhodnuté a prečo bolo rozhodnuté práve takým spôsobom ako je uvedené v rozhodnutí, ako aj to, aké úvahy viedli žalovaného pri vyhodnotení dokazovania, pri právnom posúdení veci v nadväznosti na zistený skutkový stav, správny súd nemohol prisvedčiť žalobnej námietke spočívajúcej v namietanej nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

61. Správny súd uvádza, že žalobcova argumentácia o administratívnom vyhostení vykazuje nepresnosť, keďže žalobca bol zaistený podľa § 88a ods. 1 písm.d) zákona o pobyte cudzincov s poukazom na §88a ods. 2 a § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov.

62. Správny súd na základe vyššie uvedených skutočností uzavrel, že žalobca je zaistený na základe zákonného rozhodnutia žalovaného vydaného v zákonnom konaní, pričom žalobca neuviedol žiaden relevantný dôvod na preukázanie dôvodnosti jeho žaloby ohľadom návrhu na prepustenie žalobcu zo zaistenia.

63. V súvislosti s argumentáciou žalobcu, že sa neodporúča cestovať do Ruskej federácie, a teda domovská krajina je pre žalobcu nebezpečná a do tejto nemôže byť administratívne vyhostený, správny súd uvádza, že otázka bezpečnosti krajiny pôvodu žalobcu je predmetom azylového konania, a rovnako bola predmetom konania vedeného pred Krajským súdom v Bratislave sp. zn. 7SaZ/6/2022. Uvedená skutočnosť, aj pokiaľ by bola pravdivá, nie je dôvodom na prepustenie žalobcu zo zaistenia, vzhľadom k účelu zaistenia žalobcu, ktorý je odôvodnený ohrožovaním bezpečnosti štátu alebo verejného poriadku.

64. Správny súd konštatuje, že v prípade žalobcu bolo preukázané predovšetkým jeho právoplatnými odsúdeniami za jeho trestnú činnosť, že účel zaistenia, tak ako ho stanovil žalovaný, je zákonný, a rovnako tak je zákonné trvanie zaistenia žalobcu.

65. Nad rámec vyššie uvedeného správny súd dodáva, že žalovaný sa v rozhodnutí č.p.:PPZ-HCP-BA9-25-055/2022-AV zo dňa 14.10.2022 riadne vysporiadal aj s tým, či na dosiahnutie účelu zaistenia nie je možné využiť iné menej závažné prostriedky, pričom so závermi žalovaného sa správny súd v plnom rozsahu stotožňuje.

66. Správny súd sa zaoberal aj tým, či nie je daný dôvod na zrušenie rozhodnutia žalovaného na základe toho, že od jeho vydania sa podstatne zmenili okolnosti veci, avšak správny súd žiadnu takúto podstatnú zmenu okolností nezistil, preto k zrušeniu rozhodnutia žalovaného na základe uvedeného dôvodu nepristúpil.

67. Na základe vyššie uvedeného správny súd podľa § 229 SSP správnu žalobu pre jej nedôvodnosť zamietol.

68. O trovách konania žalovaného súd rozhodol podľa § 168 SSP, podľa ktorého úspešnému žalovanému náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal, nakoľko mu ani žiadne nevznikli a ani ich nežiadal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať kasačnú sťažnosť v lehote sedem dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu oprávnenému subjektu, a to na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal (§ 443 ods. 2 písm. b/ SSP a § 444 ods. 1 SSP). Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP). Rozsudok krajského súdu o správnej žalobe vo veciach zaistenia nadobúda právoplatnosť uplynutím lehoty siedmich dní od doručenia rozsudku alebo podaním kasačnej sťažnosti v tej istej lehote proti tomuto rozsudku (§ 145 ods. 3 SSP).

Kasačná sťažnosť má odkladný účinok, ak bola podaná proti rozhodnutiu krajského súdu vo veci samej vydanému v konaní o správnej žalobe vo veciach zaistenia a administratívneho vyhostenia (§ 446 ods. 2 písm. d/ SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa

podáva a návrh výroku rozhodnutia. Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 SSP).

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (písm. a/); ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ (písm. b/); je žalovaným Centrum právnej pomoci (písm. c/).